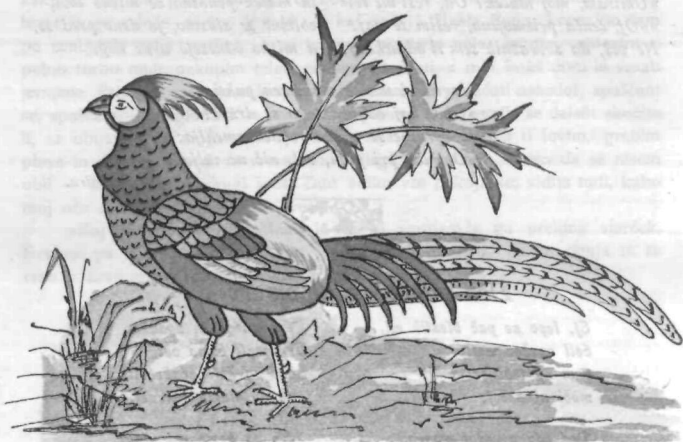

Mladi risar in slikar.

Priobčuje *Vojtek Sič*.

Žival, ki jo vidite tu pred seboj, se imenuje fazan. Skušajte jo tudi vi tako narisati in naslikati! Ko imate risbo s svinčnikom že gotovo, si napravite v skodelici rumene barve in pobarvajte z njo razen dela peruti, ki je moder in vijoličast, in razen spodnjega dela života, ki je rdeč, vse, tudi liste in travo. Potem si pa napravite

karmin-rdeče barve in prevlečite z njo vse, kar vidite tu pomarančastega, rdečega in vijoličastega, t. j. nekaj črt na grebenu in hrbtu, vrat, peresa v začetku repa, spodnji del života in nekatere dele listov; prav s to, a bolj vodeno barvo pa pobarvajte kljun in krog okolo oči. Ko imate vse to že izgotovljeno, pa vzemite še modre barve in slikajte z njo vse, kar je modrega, vijoličastega in zelenega, in slika je gotova.

Lov na kite.

O kitu je že gotovo čula večina izmed vas. Kit je sesalec, ki živi v vodi in ki je v mnogem podoben ribi ter ima neporasteno, ribam podobno telo z dvema, v plavuti izpremenjenima prednjima udoma. Namesto zadnjih udov ima kit veliko, vodoravno repno plavuto, ki mu služi za veslanje. Kit živi kakor riba samo v vodi.

Od ribe pa se razlikuje v tem, da ima toplo kri in da diha s pljuči, a ne s škrgami. Tudi delfina ali pliskavico in glavača štejemo k tej zvrsti sesalcev. Pravi kit je pa le tisti, ki ga imenujemo grenlandskega kita in ki živi v Severnem ledenem morju. Ker ima kit jako majhen požiralnik, se hrani samo z manjšimi ribami, ki jih pa mnogo použije in je zaraditega škodljiv. Iz tega vzroka, pa tudi zaradi ribje kosti

in masti polove jako mnogo kitov. Kit srednje velikosti tehta 110.000 kg, torej po priliki toliko kot 200 pitanih vol. Sama ribja kost, ki jo ima v zgornji čeljusti namesto zob, tehta 1700 kg, a mast 45.000 kg. Ribje kosti ima kit okrog 300 plošč, ki so po 3 do 4, pa tudi po 5 m dolge in od 20 do 25 cm široke. Ribjo mast tope iz slanine, ki obdaja njegovo telo kroginkrog.

Na lov na kite se odpravi vsako leto mnogo mornarjev. Lovci odplovejo po morju v posebnih ladjah. Kadar zapazijo kita, mečejo nanj osti, ki se zabodejo kitu v telo. Tako ranjeni kit se potopi v morje, pa se zopet prikaže na površje, da udiha zrak. Sedaj začno zopet metati nanj osti in ga vrhutega še zbadajo s kopjem, to pa tako dolgo, dokler ne izgubi kit toliko krvi, da omaga in pogine. Potem ga potegnejo na breg. — O priliki priobči »Zvonček« v prihodnjem letniku tudi podoba lova na kite.

Pijače.

Ljudje so si prirejali razne pijače že v najstarejših dobah. Egipčani so napravljali pijačo iz ječmena, ki so ji primešavali raznih trav. Ko so se seznanili Egipčani z Judi, so začeli saditi vinski trto. Izraelci so vedno pili pri obedu vino. Feničani so prinesli vinsko trto na obrežje Sredozemskega morja, v Egipt in na Grško. Stari Grki so pili medico, prirejeno iz jabolk, datelnov, smokev in medu. Ko so se seznanili z vinom, so ga začeli piti pri gostijah. V sobah, kjer so pili, so igrali razne igre in piskali na piščali. Pijanost se jim ni zdela grda, a sirovo se niso smeli vesti. Takisto je bil znak sirovosti, ako ni kdo mešal vina z vodo. Grki so seznanili z vinom Rimljane. Prej so pili tudi Rimljani medico. Tudi Rimljani so mešali vino z vodo, čestokrat z morsko vodo. Žene in otroci niso smeli piti. Mohamedanska vera ne dovoljuje piti vina. Zato so Turki povsod, koder so se vojskovali, uničili vinograde. Vendar pa trde, da so Arabci iznašli žganje. Stari Slovani so tudi pili medico in pivo.

Delo.

Bog je dejal že našemu praočetu Adamu: »V znoju svojega obraza boš jedel

kruh!« S tem mu je hotel reči, da naj dela, ako hoče živeti. No, kar je dejal Bog Adamu, to velja tudi za nas. Tudi mi moramo danes delati, se moramo truditi, ako hočemo pošteno živeti. Človeka, ki dela, veseli življenje, on se tudi krepi in jači. Le poglejmo drobno mravljo, kako neumorno dela in zbira zrnca, in kadar dospe ostru zima, se ne boji gladi. Delavnega človeka vsak ceni, delaven človek živi zadovoljno. Človek, ki izgublja dneve v brezdelju in lenobi, ni od nikogar spoštovan, vsak se ga izogiblje. Neki ruski pisatelj pravi: »Lenoba in brezdelje sta vir vsega zla!« Pa tudi Slovencem je znan rek: »Lenoba -- vseh grdob grdoba!« To je gola resnica. Človek, ki ne dela, si ne more ničesar služiti, a iz tega izvira, da se ne more tudi živiti. Ker pa mu je treba hrane, mora krasti. Ali ni njegova brezposelnost rodila slabega sadu?! Izogibati se je torej treba brezdelnosti ter se poprijeti dela, zakaj v delu je rešitev!

Usmilite se ptičic!

Ko pride zima, in trpe uboge ptičice glad in mraz, je treba, da se jim izkažemo usmiljene in hvaležne. Kolikokrat so nas razveseljevale z lepim petjem, koliko so nam pokončale škodljivcev po naših vrtih in njivah! Zato pa jim sipljimo pozimi zrnja in krušnih drobtin, da jih ne pobere strupeni mraz. Človek, ki je usmiljen do živali, kaže, da je dobrega srca. Preyerjen naj bo, da mu ne izostane plačilo. Že ptičice same mu bodo vračale dobro z dobrim, ko bodo spomladi spet prepevale vesele pesmi po gajih in vrtih, čuvajoč mlado in nežno cvetje prezgodnje in brezplodne smrti.

Za kratek čas.

Tone: »Čuj, Janko, kako daleč pa imaš od šole pa do doma?«

Janko: »Pol ure.«

Tone: »Koliko hodá pa je z doma do šole?«

Janko: »Kako to neumno vprašaš! Seveda je tudi samo pol ure.«

Tone: »Zakaj praviš, da vprašam neumno! Ali ni tudi od Božiča do Novega leta samo 8 dni, a od Novega leta do Božiča pa skoro leto dni? Razjasni mi to, modri Tone!«

Rešitev zastavice v podobah v enajsti številki.

**Priroda se podaja spat,
zbudila pa jo bo spomlad.**

Prav so jo rešili: Srečko Ferjančič, učenec v Ljubljani; Slavko in Milko Naglič, gimnazijca v Ljubljani; Zlatko Verbič v Ljubljani; Lev Travner, učenec v Ljubljani.